

Sipoonkorven patikointi 31.10.2010

Y H D E S S Ä - teemaa noudattaen olivat Sikke, Auli ja Heikki suunnitelleet meille vaellusreitit.

Aamulla yllätti väen paljous kirkon alaparkkipaikalla. Meitä oli sellainen joukko, että piti järjestäytyä leveään riviin ja ottaa luku (35). Kuusijärven parkkipaikalla toistimme luvun laskun ja tuloksena oli 40.

Siken vetäessä etenimme mukavassa syyssäässä yhtenäisenä pitkänä letkana latu- ja vaelluspohjaa pitkin itään. Pidimme pienen juomatauon vajaan tunnin kävelyn jälkeen, ja suuntasimme sitten matkamme kohti koillista.

Maakaasuputkilinjaa edetessämme etelää kohti saimme jalkineemme ja housunpuntit melko kuraiseen kuntoon, ja olipa toinen allekirjoittaneista jo alkumatkasta laskenut peppumäkeäkin – mutarinnettä pitkin.

Vajaan kahden tunnin etenemisen jälkeen tulimme Sotungin Kalkkiruukin luontopolulle. Luontopolun reitti kulki vaativassa kalliomaastossa, ja välillä mentiin liukkaita portaita ylös ja alas.

Ensimmäinen ruoka- ja juomatauko pidettiin Högbergetin (74.6m) kallion laavulla. Kallioilta on mahtavat näköalat kohti Hakunilaa, mutta tällä kertaa sumuinen sää häytti näkyvyyttä.

Reittimme kulki kalkkilouhoksen kautta Kalkkiuunintietä Vantaan Ladun majalle, jossa pidimme ruokatauon nuotion äärellä. Majan pihassa toimimme ripeästi, kun tuota kahvihammasta pakotti kovasti, ja paistettua makkaraakin teki mieli. Kahvimestari Ykän hyppystuntuma kahviporojen määrässä osui kohdalleen, ja piti vielä toinenkin pannullinen keittää, jotta kaikki saisivat edes yhden kupposellisen, ja kahvikissat toisen.

Lepotauolla oli piristävä vaikutus, ja viimeiset noin neljä kilomeriä tultiinkin sitten reippaasti. Kuusijärven parkkipaikalla oli melko iloista, mutta hieman väsynyttä porukkaa; olimmehan kävelleet metsässä 18,2 km GPS:n tiedon mukaan. Lähdetään yhtä runsaslukuisena toisenkin kerran Y H D E S S Ä liikkeelle.

Yhdessä Masa ja Anne